

זוהר חלק ב' פרשת תרומה דף קנג ע"ב

השולחן במשכן לא היה רגע ללא לחם

"וְעָשִׂיתָ שֻׁלְחָן עֲצֵי שִׁטִּים וּגּוֹ", אמר רבי ייסא, שלחן הזה היה עומד בתוך המשכן, והברכה שלמעלה שרתה עליו, וממנו יצא מזון לכל העולם, ושלחן זה לא נצרך להיות ריקם אפילו רגע אחד, אלא להיות עליו מזון, שהרי הברכה אינה נמצאת על מקום ריק, ולפיכך נצרך להיות עליו לחם תמיד, שתהיה תמיד ברכה העליונה נמצאת בו, ומתוך שלחן ההוא יצאו ברכות ומזונות לכל שאר שלחנות שבעולם שמתברכים בשבילו.

בשעה שמברך יהיה על שלחנו לחם

שלחן כל אדם צריך להיות כך לפניו, בשעה שהוא מברך להקדוש ברוך הוא, כדי שתשרה עליו הברכה מלמעלה, ולא יהיה נראה ריקם, שהרי הברכות שלמעלה אין שורות במקום ריק, שכתוב: "הַגִּידִי לִי מַה יֵּשׁ לָךְ בַּבַּיִת" (מלכים ב' ד, ב), וזה ביארו החברים.

אסור לברך על שלחן שלא אמרו עליו דברי תורה

שלחן שלא נאמר עליו דברי תורה, ולא בירך על המזון ההוא להקדוש ברוך הוא, עליו כתוב: "כִּי כָּל שְׁלַחֲנוֹת מְלֵאוֹ קִיָּא צִאָה בְּלֵי מְקוֹם" (ישעיהו כח, ח), ואסור לברך על השלחן ההוא^[1], מפני מה, לפי שיש שלחן ויש שלחן.

שלחן אשר לפני ה'

שלחן שהוא מסודר לפני הקדוש ברוך הוא למעלה, והוא עומד תמיד לסדר עליו דברי תורה, או להכליל בו אותיות של דברי תורה, זו היא ברכת המזון שיש בה פסוקים ודברי תורה, והיא קולטת אותם אליה, וכולם נכללים בתוכה, ובהם האדם נשתלם ומשמח ויש לו שמחה, על שלחן זה כתוב: "זֶה הַשְּׁלַחָן אֲשֶׁר לִפְנֵי ה'" (יחזקאל מא, כב), "לִפְנֵי ה'", ולא מלפני ה'.

שלחן שלא אמרו עליו דברי תורה

שלחן אחר יש שאין לו חלק בתורה, ואין לו חלק בקדושת התורה, שלחן ההוא נקרא "קִיָּא צִאָה", וזה הוא "בְּלֵי מְקוֹם", שאין לו חלק בצד הקדושה כלום.

זיו הזוהר
 זי. פירוש, שהשלחן המלא קיא צואה על ידי חברת מושב לצים אסור לאדם אחר לגשת לאכול על השלחן הזה, ולברך עליו, כי נצרך להתרחק ממנו כמו מצואה.

לפיכך שלחן שלא נאמר עליו דברי תורה, הרי הוא שלחן של "קיא צָאָה", הוא שלחן של אל אחר, אין לאותו שלחן חלק בהסוד של אל עליון.

שלחן שאמרו עליו דברי תורה עולה לפני ה'

שלחן שדברי תורה נאמרו עליו, לוקח הקדוש ברוך הוא שלחן הזה ומשים אותו לחלקו, ולא עוד אלא סורי"א הממונה הגדול לוקח כל אותן הדברים, ומשים צורת זה השלחן לפני הקדוש ברוך הוא, וכל אותן הדברים שנאמרו עליו, עולים על השלחן הזה, ונתעטר לפני המלך הקדוש, כך נשמע מהכתוב: "זֶה הַשְּׁלַחַן אֲשֶׁר לִפְנֵי ה'", שנתעטר לפני הקדוש ברוך הוא.

בשלחן צריך גם דברי תורה וגם לתת לאכול לעניים

שלחנו של אדם עומד לטהרו מכל חטאיו, זכאי הוא מי ששתי אלה עומדים על שלחנו, דברי תורה וחלק לעניים מזה השלחן.

מלאך אחד מברך את בעל הבית

כאשר מסלקים לשלחן הזה מלפני האדם, שני מלאכים קדושים נזדמנים שם, אחד מימין ואחד משמאל, אחד אומר, זה הוא השלחן של מלך הקדוש שפלוגי היה מסדר לפניו, מסודר יהיה תמיד שלחן זה בברכות עליונות, ושפע וגדולה עליונה יניח הקדוש ברוך הוא עלי.

מלאך אחד אומר שבכח התורה שאמרו יתברך השלחן למעלה

ואחד אומר, זה הוא השלחן של המלך הקדוש שפלוגי היה מסדר לפניו, זה הוא השלחן אשר עליונים ותחתונים יברכו לך, מסודר יהיה זה השלחן לפני אל עליון בעולם הזה ובעולם הבא.

מסלקים השלחן בצניעות

רבי אבא, כשהיו מסלקים השלחן מלפניו, היה מכסה לו, והיה אומר, תסלקו זה השלחן בהצנע, שלא יהיה בבושה לפני שלוחי המלך.

שלחן של אדם מזכה לו

שלחנו של אדם מזכה לו לעולם הבא, ומזכה לו למזונות בעולם הזה, ומזכה לו להזכר לטוב לפני אל עליון, ומזכה לו שיתוסף כח ושפע במקום שנצרך, אשרי חלקו של אדם הזה בעולם הזה ובעולם הבא.

זוהר חלק ב' פרשת תרומה דף קנד ע"א

השלחן הוא העיקר

רבי יעקב אמר, "וְעֲשִׂיתָ שְׁלַחַן וּגו'", שלחן זה הוא למטה, לשים עליו לחם הפנים, מי מהם מוטב זה מן זה לחם או שלחן, אפשר תאמר שהכל אחד, הרי השלחן מסודר בשביל הלחם ההוא, ועוד הרי השלחן למטה והלחם עליו.

מן השלחן יוצא מזון לעולם

אמנם לא כן, אלא השלחן הוא העיקר בהסתדרותו, לקבל ברכות שלמעלה ומזון לעולם, ומן סוד זה השלחן יוצא מזון לעולם, כמו שנשפע בו מלמעלה^[ט], והלחם ההוא הוא הפרי והמזון שיוצא משלחן הזה, להראות שמשלחן הזה יוצא פירות ואבים ומזונות לעולם. **אם** לא נמצא בהם גם ענבים שהם הפירות של הכרם אין נמצאים, אם עץ אין, גם פרי העץ אין נמצאים בעולם, לפיכך השלחן הוא העיקר, והמזון היוצא ממנו הוא לחם הפנים.

על ידי אכילת הכהנים מתברכים המאכלים שלא ישלוט בהם יצר הרע

והכהנים היו מלקטים פירות השלחן משבת לשבת, להראות שמזון העליון יוצא מתוך השלחן ההוא.

ובשביל לחם ההוא שהיו מלקטים הכהנים, נתברך כל מזון ומזון שאכלו ושתו, שלא יקטרג בהם יצר הרע, שהרי יצר הרע לא נמצא אלא מתוך מאכל ומשתה, ככתוב: **"פֶן אֶשְׁבַּע וְכַחֲשֵׁתִי וְגו'**" (משלי ל, ט), שמתוך מאכל ומשתה יצר הרע נתרבה במעיו של אדם.

הכהנים בעצמם היו צריכים לזה יותר מכל העם

לחם זה שהוא המזון היוצא מתוך השלחן, מברך המזון של הכהנים שלא ימצא בהם מקטרג לקטרג אותם, מלעבוד בלב שלם להקדוש ברוך הוא, וזה נצרך לכהנים יותר מלכל העולם, ולפיכך השלחן הוא העיקר, ופירות ומזונות היוצאים ממנו הוא הלחם ההוא.

שלחן בצד צפון

שלחן זה נצרך סדור שלו, להתתקן בצד צפון^[ט], שכתוב: **"וְהִשְׁלַחַן תָּתֵן עַל צֵלַע צָפוֹן"**, מה הטעם, לפי שמשם מתחלת התעוררת החדוה, ומצד ההוא נמצאים בו פירות יותר מבצד אחר, מכח התעוררת החדוה שלו בתחלה, כמו שכתוב: **"שְׁמָאֱלוֹ תַחַת לְרֵאשִׁי"**, ואחר כך, **"וַיִּמְיֵנוּ תְּחִבְּקֵנִי"** (שיר השירים ב, ו).

זוהר חלק ב' פרשת תרומה דף קנד ע"ב

לאכול בנקיות הגוף

שלחנו של אדם צריך להמצא בנקיות הגוף, שלא יקרב לאכול מזונות שלו אלא בנקיות גופו, ועל כן צריך האדם לפנות עצמו תחלה טרם שרוצה לאכול מזונות, כי בשלחן הטהור מזון ההוא שהכין עליו יש בו רצון הקדוש ברוך הוא, ובשביל זה אל יתקרב לשלחן ההוא קיא צואה, שהוא מסוד צד הטומאה, ואל יקבל צד הטומאה כלום מן המזון ההוא שעל השלחן הזה.

מים אחרונים לצד הסטרא אחרא

לאחר שאכל האדם והתענג, צריך ליתן חלק התמצית לצד הטומאה, ומה הוא, מים האחרונים, מן זוהם הידים, כי נצרך לצד הטומאה החלק שמגיע לו, ועל כן ודאי

זיו הזוהר יח. כי שלחן וכן מזבח מרמזים על מדת המלכות. התעוררות היחוד הקדוש שלמעלה, להשפעת יט. כי צפון מרמז על גבורה ואש, שהוא התחלת השפע.

מים האחרונים חובה, חובה הם, ובמקום של חובה יניחו^[א], וזהו חיוב על האדם ליתן לו חלק הזה, ועל כן אין צריך לברך על נטילה זו, שהרי הברכה אינה בצד הטומאה.

בריא לגוף אם אוכלים בגוף נקי

ולפיכך צריך האדם שלא יתן המזון שעל שלחנו לתוך קיא צואה שבמעיו, וכל שכן שנקיות הגוף טובה לאדם לבריאת ותקון גופו, ועל כן, השלחן נצרך לאכול בו בנקיות, כמו שנתבאר.

שלחן זה שעמד בבית המקדש, הוא בשביל שימצא בו מזון, ולהוציא ממנו מזון, ועל כן אפילו רגע אחד לא נצרך לעמד ריקם.

זוהר חלק ב' פרשת תרומה דף קנה ע"א

אין הברכה שורה במקום ריק

שלחן אחר הטמא הוא שלחן ריק, ואין נצרך לתת לו מקום במקום הקדוש, ועל כן שלחן המקדש אפילו רגע אחד לא עמד בלי מזון, ונצרך שלא ימצא בו מקום פגום, שהרי ברכה העליונה אינה נמצאת במקום פגום.

זה הוא בהשלחן שלפני הקדוש ברוך הוא, ושלחן האדם שמברך עליו להקדוש ברוך הוא, גם כן לא נצרך להיות ריק, שהרי אין הברכה שורה במקום ריק.

שמו לחם הפנים

לחם שעל שלחן הקדוש ברוך הוא, שנים עשר הם, והרי ביארנו סוד הלחם, שהם סוד הפנים^[בא], ועל כן נקרא לחם הפנים שהרי המזון והפרנסה של העולם מאותן פנים העליונים באים, ולפיכך לחם הזה הוא פנימיות הכל, והוא בסוד עליון כראוי.

לחם הפנים הוא מאכל אותן הפנים העליונים, המזון והשפע היוצא לעולם באים מהם, ונוחים על השלחן ההוא, ולפי שזה השלחן היה מקבל מזון ושפע מאותן הפנים שלמעלה, והוא הוציא מזון ושפע מאותן הפנים הפנימים, והמזון שנמשך נעשה על ידי הלחם ההוא כמו שנתבאר, לחם חום היה נקרב וחום הוסר משם^[בב], והרי ביארו כן מהכתוב: **"ביום הלקחו"** (שמואל א' כא, ז).

ובעבור זה השלחן, יש לו לאדם לשמור סודות השלחן שלו, בכל אותן האופנים כמו שאמרנו.

זיו הזוהר פירוש, שהסטרא אחרא נקרא מקום של חובה, הוא, וזהו דאינון את בשמיה כפילא וקלישא. **כב.** למען הודיע לעולם על ידי הנס הזה, שנשפע כא. י"ב חלות הם סוד י"ב צירופי שם הוי"ה ברוך בו השפע דלעילא.